

BEROEPSBELANGEN.

DE AANGIFTE DER DOODSOORZAKEN EN DE STERFTESTATISTIEK.

Naar aanleiding van mijn beschouwingen op bldz. 693 en 803 van dezen jaargang wordt het vraagstuk van de aangifte der doodsoorzaken en de sterftestatistiek door C. J. BRENKMAN behandeld in het *Tijdschrift voor Sociale Geneeskunde* van Maart 1926. Ook hij is van meening, dat de nieuwe verklaringen met haar drieërlei doodsoorzaken aanleiding moeten geven tot verwarring (waarvan hij reeds een aantal voorbeelden uit de praktijk aanvoert), en wel voornamelijk doordat de artsen van te voren niet op doelmatige wijze zijn ingelicht omtrent de bedoeling van de nieuwe formulieren. Want de boekjes *Nomenclatuur der Doodsoorzaken*, die ons in 1911 en 1925 door het ministerie van arbeid zijn toegezonden, zullen door velen niet zijn gelezen, omdat het doel der toezending niet vooraf bekend is gemaakt. Bovendien wordt in het eerste boekje betoogd, waarom het vragen naar verschillende soorten van doodsoorzaken niet doelmatig is, terwijl het tweede boekje van een ander inzicht blijkt geeft. Zou voortaan van de medewerking onzer Maatschappij gebruik worden gemaakt, welke de leden zou kunnen aansporen om de gegevens te helpen verschaffen voor een bepaald onderzoek, dan zou op veel meer belangstelling kunnen worden gerekend. Ik ben thans, door welwillende voorlichting van de zijde van het Centrale Bureau voor de Statistiek, in staat, mede te deelen, dat bijv. met de vragen omtrent de zuigelingensterfte niet beoogd wordt, ten eeuwigden dage dezelfde gegevens te blijven verzamelen, maar dat enkele jaren de thans op het formulier geplaatste vragen zullen blijven staan, met het oog op een onderzoek naar het al of niet voorkomen van een „zomertop” bij borstkinderen, dat het Bureau zich voorstelt te verrichten. De medewerking der artsen zal nog vollediger kunnen zijn, als van onze mededeelingen geen ander gebruik zal kunnen worden gemaakt dan waartoe zij (volgens een inlichting van bevoegde zijde) van den beginne af bestemd zijn geweest, n.l. ten behoeve *der statistiek*, blijkens de memorie van toelichting bij art. 5 van de wet op de uitoefening der geneeskunst. De burgerlijke stand moet niet langer in staat zijn, in strijd met het ons door den staat *opgelegde* en *gewaARBORGDE* beroepsgeheim, onze verklaringen in handen van de politie te geven, die er, gelijk de ondervinding leert, zoo dikwijls een onjuist en hinderlijk gebruik van maakt. Daartoe is een regeling noodig, gelijk die in Zwitserland, welke BRENKMAN in zijn artikel mededeelt:

„De verklaring van overlijden wordt door twee personen ingevuld, te weten de ambtenaar van den burgerlijken stand en *na hem*, door den arts die den overledene het laatst behandelde, of die de doodschouw heeft verricht. Eerst vult dus de ambtenaar verschillende gegevens op de kaart in; hij plaatst *den naam* van den overledene op een gedeelte van de kaart dat door den arts gemakkelijk kan worden verwijderd (dit deel is een geperforeerd

strookje dat de arts behoudt.) De kaart wordt nu onder gesloten couvert naar den dokter gezonden, terwijl een retour-enveloppe wordt ingesloten. De dokter vult thans de gegevens in, die van hem gevraagd worden. Het is nogal veel. Zoo vraagt men hem o.a. bij geweldadigen dood den aard op te geven, n.l. suïcidium (door geestesziekte, alcoholisme, enz.), doodslag of ongeval. *Doch de artsen vullen deze vragen zonder bezwaar in, omdat het Bureau voor de Statistiek het medisch beroepsgeheim absoluut waarborgt.*

Als de arts den familienaam van de kaart heeft verwijderd, plaatst hij het door den ambtenaar van den burgerlijken stand vermelde registernummer op de bijgevoegde retour-enveloppe; hij zet zijn naam op dit couvert en plaatst over de sluiting zijn handteekening.

De aldus terugontvangen *gesloten enveloppen* worden *ongeschonden* bewaard aan het bureau B.S. en éénmaal per week (voor de groote gemeenten) of éénmaal per maand (voor de kleine gemeenten) toegezonden aan het Centraal Bureau voor de Statistiek te Bern. De couverts worden geopend door den, aan dat bureau verbonden, arts, die zoo noodig — doch dit komt hoogst zelden voor — den dokter schriftelijk nadere inlichtingen kan vragen”.

Er valt niet aan te twifelen of allen, die in een goede en zuivere statistiek belang stellen, zullen een dergelijke regeling ook voor ons land wenschelijk vinden en trachten te bevorderen.

H. PINKHOF.

AFSCHAFFING VAN AMBULATORIA. — De Berlijnsche stedelijke ambulatoria voor geslachtsziekten zullen worden afgeschaft („Abbau” heet dat tegenwoordig, ook als artsen worden ontslagen; wij zullen dus spoedig ook in ons land hooren van „afbouw van artsen”). De vereeniging van socialistische artsen heeft daartegen verzet aangeteekend. Zij keurt de sluiting der ambulatoria, *die om eenzijdige economische belangen wordt geëischt* en in strijd is met den volkswil, af, en eischt integendeel een bespoedigde afschaffing der policlinieken (*Deutsche med. Wochenschr.* 26 Maart). „Eenzijdige economische “belangen” beteekent hier — en elders! — de wensch der gewone artsen om niet *ten behoeve van enkele gunstelingen* broodeloos te worden gemaakt, en „volkswil” beteekent de wil der heerschers, in de ziekenfondsen of andere instellingen.

PINKHOF.
